

елементи: право на податкову знижку; наслідки звітнього податкового року; строк для подання документів; документальне підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки; перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки; рішення про перерахування коштів (податкової знижки) на рахунок, указаний декларантом. Останній елемент фактичного складу (індивідуальний акт ДПП) матиме місце виключно за наявності усіх інших обов'язкових елементів складу. Винесення такого рішення за відсутності хоча одного з передбачених даною статтею елемента є безпідставним (протизаконним). Отже, елементи фактичного складу суттєво обмежують (встановлюють у чіткі рамки) волевиявлення суб'єкта права. Вони немов «прив'язують» індивідуальний акт до визначеної законом фактичної ситуації. Окрім проаналізованих вище, фактичному складу у фінансовому праві характерні також й інші додаткові функції, розгляд яких буде здійснено у наступних працях.

Безперечно, в механізмі фінансово-правового регулювання провідна роль належить нормам права. Функції інших елементів, у тому числі фактичних складів, є похідними функцій юридичних норм. Проте фактичні склади (як і юридичні факти) виконують не проміжну роль між нормою права та фінансовим правовідношенням, а становлять собою активний елемент механізму фінансово-правового регулювання й фактичною передумовою конкретного фінансового правовідношення, що додатково доводить необхідність проведення аналізу вказаного елемента при дослідженні різних сфер фінансово-правового регулювання.

Література

1. Філософський словник / За ред. В. І. Шинкарука. – 2-е вид., перероб. і доп. – К.: Голов. ред. УРЕ, 1986. – 800 с.
2. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування: Закон України від 9 липня 2003 року № 1058-IV // Голос України. – 2003. – 22 серпня. – № 157.
3. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI // Голос України. – 2010. – 4 грудня. – № 229-230.